

Sygn. akt III RC 87/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: st.sekr.sąd. Elżbieta Gołaszewska

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 grudnia 2017 roku

Sprawy z powództwa R. A.

Przeciwko M. A.

O ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

1. uchyla z dniem 01 czerwca 2017 roku obowiązek alimentacyjny R. A. wobec jego pełnoletniego syna M. A. ustalony w wyroku Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 22 kwietnia 2015 roku w sprawie sygn. akt III RC 20/15,
2. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania, które przejmują na rachunek Skarbu Państwa,
3. znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III RC 87/17

UZASADNIENIE

Powód R. A. w pozwie z dnia 12 czerwca 2017 roku skierowanym przeciwko pozwanemu M. A. wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego ustalonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 22 kwietnia 2015 roku w sprawie III RC 20/15 z dniem 1 czerwca 2017 roku. Ponadto wniósł o wzajemne zniesienie kosztów procesu.

Powód podniósł, iż nastąpiła istotna zmiana stosunków uzasadniająca orzeczenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanego, gdyż pozwany uzyskał pełną możliwość samodzielnego utrzymania się: ukończył w 2015 r. szkołę zawodową w Zespole Szkół (...) w Ł. w zawodzie kucharza, który to zwód daje mu możliwość samodzielnego utrzymania się. Powód nie utrzymuje kontaktów z pozwanym, nie ma informacji na temat tego czy kontynuuje on naukę. Jeździ samochodem marki A. (...) o nr rej. (...), nosi markowe ubrania. Powód zarabia około 2.000 zł netto. Płaci alimenty na pozwanego w wysokości 400 zł oraz alimenty na byłą żonę w kwocie po 450 zł. Spłaca pożyczki z zakładowego funduszu. Ma na utrzymaniu 7- letniego syna z drugiego małżeństwa, na którego ma zasądzone alimenty w wysokości 600 zł. Żona powoda pracuje dorywczo. Powód, jako operator koparki nie jest w stanie podjąć dodatkowego zatrudnienia (pozew – k. 2 - 6).

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 lipca 2017 roku pozwany M. A. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Zaprzeczył wszelkim twierdzeniom powoda i wskazał, że pozostają one nie udowodnione. Podkreślił, że powód nigdy poza uiszczaniem alimentów nie wywiązywał się w innej formie z obowiązku alimentacyjnego. Nie wspierał pozwanego w potrzebach, nie uczestniczył w jego wychowaniu, nie interesował się jego postępowaniem w nauce. Przyznał, iż jest współwłaścicielem samochodu marki A. (...) z 1996 roku, zakupionego w 2015 r. za 4.950 zł. Otrzymał pojazd za pomoc przy remoncie domu od M. i K. S.. Większość kosztów

utrzymania pozwanego ponosi jego matka, która zarabia 1.790 zł netto miesięcznie, która to ponosiła w całości ciężar wychowania pozwanego. Pozwany od 1 września 2016 r. kontynuuje naukę w Liceum Ogólnokształcącym dla dorosłych (...). Pragnie zdobyć też wyższe wykształcenie. W dniu 10 kwietnia 2017 r. zawarł umowę o pracę na okres próbny do 30 czerwca 2017 roku w (...) sp. z o.o. z wynagrodzeniem 2.530 zł brutto wraz z premią regulaminową (odpowiedź na pozew – k. 24).

Na rozprawie w dniu 4 grudnia 20167 roku strony podtrzymały zajęte w pismach stanowiska w sprawie (elektroniczny protokół rozprawy 00:01:24 – k. 57).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. A., urodzony dnia (...), jest synem Z. S. i R. A.. Jego rodzice są po rozwodzie. Powód uiszcza alimenty w kwocie po 450 złotych miesięcznie na byłą żonę, Z. S..

(okoliczności przyznane)

Wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2015 roku w sprawie III RC 20/15 Sąd Rejonowy w Łowiczu w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 5 października 2014 roku w sprawie III RC 172/14 w pkt 1, ustalając obowiązek alimentacyjny powoda na rzecz pełnoletniego pozwanego w kwocie po 400 złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk powoda M. A. od dnia 1 maja 2015 r.

(dowód: wyrok z dnia 22.04.2015 r. z załączonych akt sprawy III RC 20/15 – k. 92; z załączonych akt sprawy III RC 20/15)

W dacie wyrokowania ostatnio o alimentach w sprawie III RC 20/15 M. A. miał 19 lat, był uczniem II klasy szkoły zawodowej Zespołu Szkół (...) w Ł.. Kształcił się w zawodzie kucharz. Na dojazd do szkoły wydawał miesięcznie kwotę 138 złotych. Ponościł koszty zakupu podręczników kucharskich i zeszytów w wysokości 450 – 500 zł rocznie, stroju na gastronomicznego 120 zł rocznie, stroju na wf. – 150 – 200 zł rocznie. Dawało to miesięcznie około 68 zł. Koszt zakupu produktów żywnościowych na zajęcia to 150 - 300 zł miesięcznie, na składki szkolne i komitet rodzicielski 15 zł miesięcznie. Na wyżywienie (swoje i matki) wydawał 400 zł miesięcznie, na kosmetyki i środki czystości 50 zł miesięcznie, na rozrywkę – 60 zł miesięcznie, na fryzjera 7,50 zł miesięcznie, na ubrania 200 zł miesięcznie, na Internet i telefon 90 zł miesięcznie, jego udział w opłatach związanych z utrzymaniem zajmowanego wspólnie z matką mieszkania komunalnego wynosił 200 złotych miesięcznie (czynsz, opał, energia elektryczna, wywóz śmieci). Przybliżony koszt miesięcznych wydatków wynosił około 1.200 zł. Leczył się w związku z dyskopatią i nawracającymi bólami grzbietu. Korzystał z odpłatnych zajęć rehabilitacyjnych z uwagi na długi okres oczekiwania na świadczenie w ramach NFZ. Koszt jednej godziny zajęć wynosił 45 złotych.

Matka powoda pracowała nadal jako woźna w Zespole Szkół Publicznych w Ł.. Oprócz stałego miesięcznego wynagrodzenia w 2012 roku otrzymała: dodatkową nagrodę roczną za 2011 r. w wysokości – 1.423,92 zł, z funduszu świadczeń socjalnych – 320 zł, nagrodę z okazji Dnia (...) Narodowej – 200 zł, z funduszu świadczeń socjalnych 1.000 zł, w 2013 r. otrzymała: nagrodę roczną w wysokości 1.8919,68 zł, nagrodę jubileuszową – 1.800 zł, nagrodę z okazji Dnia (...) Narodowej – 200 zł, z funduszu świadczeń socjalnych – 800 zł, w 2014 r otrzymała: nagrodę roczną w kwocie – 1.814,75 zł, nagrodę z okazji Dnia (...) Narodowej – 250 zł, z funduszu świadczeń socjalnych – 800 zł. Kupiła garaż za 3.000 zł. Samochód kupił jej brat za pomoc udzieloną mu przez pozwanego przy budowie domu. Spłaca pożyczkę w kwocie 4.000 zł w banku, którą zaciągnęła na zakup węgla i prawo jazdy dla syna. Rata pożyczki wynosiła 500 zł. Miała również pożyczkę w kasie zakładowej, której miesięczna rata wynosiła 100 zł. Spłacała w ten sposób długi z okresu, w którym jeszcze nie pracowała.

Ojciec pozwanego, R. A. miał 55 lat, był mechanikiem samochodowym, pracował w Zakładzie Usług (...) w Ł. i zarabiał 2.333,19 zł netto. Był pozbawiony władzy rodzicielskiej, nie utrzymywał kontaktu z synem M.. Nie miał możliwości dorobienia sobie w postaci nadgodzin. Spłacał dwa kredyty w wysokości 672 zł i 680 zł oraz pożyczkę w zakładzie

pracy w wysokości 138 zł miesięcznie. Mieszkał z żoną J. A. i małoletnim synem A. w jej domu, za który opłaty uiszczali teściowie. Na dojazd do pracy wydawał 150 zł, na telefon 80 zł. J. A. pracowała, dojeżdżała do T., na bilet wydawała 300 zł. Powód płaci alimenty na syna M. w wysokości około 500 zł, na byłą żonę w wysokości 450 zł oraz miał zasądzone alimenty w wysokości 600 zł na syna A. jednakże nie płacił ich, gdyż nie miał pieniędzy.

(dowód: dokumenty z akt sprawy III RC 20/15)

Obecnie M. A. ma 21 lat, jest absolwentem szkoły zawodowej w zawodzie kucharz w Zespole Szkół (...) w Ł.. Od 1 września 2016 r. kontynuuje naukę w Liceum Ogólnokształcącym dla dorosłych (...) w S.. Nauka odbywa się w systemie zaocznych, co drugi weekend w soboty i niedziele po 8 godzin dziennie. Po ukończeniu liceum i zdaniu matury chce studiować informatykę. W dniu 10 kwietnia 2017 r. zawarł umowę o pracę na okres próbny do 30 czerwca 2017 roku w (...) sp. z o.o. z wynagrodzeniem 2.530 zł brutto wraz z premią regulaminową wynoszącą 5 – 10 % wynagrodzenia. Otrzymuje netto 2.100 zł miesięcznie. Został zatrudniony na czas określony na 2 lata, do czerwca 2019 roku. Jest to jego pierwsza praca. Wcześniej pomagał bratu w rozbudowie domu, przez około rok. Woził gruz, kopał ziemię, kuł schody pod nadzorem starszego brata K.. Pozwany otrzymywał wówczas od brata wyżywienie oraz sporadycznie ubrania lub buty. Z tego tytułu otrzymał od brata samochód marki A. (...), rocznik 1996, za 4.950 zł. Ponosi samodzielnie koszty jego utrzymania. Ma oszczędności w kwocie 1.500 – 1.700 zł. Przekazuje na utrzymanie domu i wyżywienie matce średnio 800 zł miesięcznie, wydaje 300 – 350 zł na dojazdy do pracy i do szkoły (zdarza się, że do pracy dojeżdża z kolegami). Na odzież wydaje 200 – 300 zł, na kosmetyki i fryzjera 50 zł miesięcznie oraz na podręczniki i przybory do szkoły.

(dowód: zaświadczenie z ZUS – k. 23, zaświadczenie z Liceum Ogólnokształcącego (...) – k. 28, kopia legitymacji szkolnej – k. 29; umowa o pracę na okres próbny – k. 31, kopia dowodu rejestracyjnego – k. 32, F. VAT (...) – k. 33; zeznania pozwanego M. A. e-protokół z dn. 04.12.2017 r. czas: 00:12:26 w zw. z 01:10:20 – k. 57v i 59v; częściowo zeznania świadka M. S. e-protokół z dn. 4.12.2017 r. czas: 00:33:21 – k. 58v; zeznania świadka K. S. e-protokół z dn. 4.12.2017 r. czas: 00:55:11 – k. 59)

Pozwany mieszka z matką, prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. Z. S. pracuje jako woźna w Zespole Szkół Publicznych w Ł. i zarabia 1.790 zł netto miesięcznie. Spłaca pożyczki w kwocie 500 zł miesięcznie. Otrzymuje pomoc od starszego syna K. S., który zarabia 3.000 zł, a jego żona M. ma dochody około 2.500 zł, w tym zasiłki z pomocy społecznej.

(dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 30; zeznania pozwanego M. A. e-protokół z dn. 04.12.2017 r. czas: 00:12:26 w zw. z 01:10:20 – k. 57v i 59v; częściowo zeznania świadka M. S. e-protokół z dn. 4.12.2017 r. czas: 00:33:21 – k. 58v; zeznania świadka K. S. e-protokół z dn. 4.12.2017 r. czas: 00:55:11 – k. 59)

R. A. ma 57 lat, jest mechanikiem samochodowym, nadal pracuje w Zakładzie Usług (...) w Ł., jako operator koparko - ładowarki, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości średnio 2.100 zł netto. Spłaca pożyczkę w wysokości 5.000 zł z funduszu świadczeń zakładowych w kwocie po 300 zł miesięcznie. Uiszcza alimenty na byłą żonę w kwocie 450 zł miesięcznie. Ma zasądzone alimenty na 8-letniego syna A. w kwocie po 600 zł miesięcznie. Leczy się na nadciśnienie, na leki przeznacza 100 zł miesięcznie. Mieszka z drugą żoną J. w jej mieszkaniu, prowadzi z nią wspólne gospodarstwo domowe. Żona pracuje dorywczo. Koszty utrzymania domu ponosi teściowa.

(dowód: zeznania powoda elektroniczny protokół rozprawy z dnia 04.12.2016r. 00:02:33 – k.57v w zw. z 01:08:33 – k. 59v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na treści dokumentów urzędowych załączonych do akt sprawy oraz przedstawionych dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę, co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty, jak również dokumenty zgromadzone w sprawie prowadzonej pod sygnaturą III RC 20/15 Sądu Rejonowego w

Łowiczu, należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu stanowiły one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na przesłuchaniu stron, którym Sąd dał wiarę w całości. Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należy bowiem stwierdzić, iż stan faktyczny sprawy jest w zasadzie bezsporny, strony zaś różniły się w jego ocenie w świetle utrzymywania obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanych. Sąd tylko częściowo uwzględnił zeznania świadków M. S. oraz K. S., z uwagi na to, że w kwestiach istotnych dla przedmiotu postępowania były one sprzeczne ze sobą, m.in. zakres pomocy na rzecz pozwanego.

Na mocy art. 217 § 3 k.p.c. oddalono wnioski dowodowe zawarte w piśmie pełnomocnika powoda z dnia 8 lipca 2017 roku uznając, że okoliczności, dla których miały zostać przeprowadzone dowody zostały wykazane.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w pełni, zatem Sąd uchylił z dniem 1 czerwca 2017 roku obowiązek alimentacyjny R. A. wobec jego pełnoletniego syna M. A. ustalony w wyroku Sądu Rejonowego w Łowiczu sprawie III RC 20/15 z dnia 22 kwietnia 2015 roku.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. oboje rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania

i wychowania. Określenie zakresu obowiązku alimentacyjnego powinno być dokonane przy uwzględnieniu przepisu art. 135 § 1 k.r.o., z którego wynika, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych

i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wedle art. 96 k.r.o. obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku „troszczenia się

o fizyczny i duchowy rozwój dziecka” i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej. Jedyną decydującą okolicznością warunkującą trwanie bądź ustanie obowiązku alimentacyjnego jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie.

Należony na rodziców obowiązek alimentacyjny w stosunku do własnego dziecka podlega regulacji specjalnej i uprzywilejowanej. Wynika to z tekstu art. 133 § 1 k.r.o. Czas trwania tego obowiązku nie jest ograniczony terminem i nie pozostaje też w zależności od osiągnięcia przez uprawnionego określonego stopnia wykształcenia. Jedyną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie obowiązku, jest to, czy dziecko może się utrzymać samodzielnie. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (Kodeks Rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, pod red. K. P., T. D., Pokrewieństwo i powinowactwo. Obowiązek alimentacyjny, s. 962-963, W. 2009, LexisNexis).

De lege lata ustawodawca wprowadził dwie przesłanki, których wystąpienie daje rodzicom możliwość uchylenia się od obowiązku alimentacyjnego względem dzieci, ale – co należy podkreślić – **wyłącznie dzieci pełnoletnich**. Pozwanie dziecka niepełnoletniego prowadzi do oddalenia powództwa z powodu braku legitymacji procesowej biernej. Pierwszą przesłankę stanowi **nadmierny uszczerbek dla rodziców** będący skutkiem spełnienia obowiązku alimentacyjnego. W przepisie chodzi o uszczerbek majątkowy. Konieczne jest zatem porównanie wysokości alimentów do wysokości dochodów osiąganych przez rodziców oraz ustalenie, czy spełnienie obowiązku zakłóci zaspokojenie podstawowych potrzeb rodziców. Sąd powinien zatem ustalić kwotę, jaka pozostaje rodzicom po pokryciu stałych kosztów utrzymania i uiszczeniu raty alimentacyjnej. Nie można na rodziców nakładać obowiązku alimentacyjnego względem pełnoletnich dzieci „kosztem” zdrowia czy też popadnięcia w ubóstwo. Druga przesłanka występuje wówczas, gdy **dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się**. Bez wątpliwości powyższa sytuacja ma miejsce wówczas, gdy dziecko pełnoletnie nie osiąga promocji do następnej klasy ze swojej winy, wagarując, lekceważąc naukę. Podobnie jeżeli dziecko nie osiąga rezultatów podczas studiów. Powyższa

sytuacja może uzasadniać uchylenie się rodziców od spełnienia obowiązku alimentacyjnego. Trudno jest natomiast wymagać od dziecka studiującego w trybie stacjonarnym, ażeby podjęło pracę. Inna sytuacja może mieć miejsce w przypadku studiów niestacjonarnych, gdyż wielu studentów łączy umiejętnie studia z pracą zawodową.

Co prawda, Sąd Najwyższy podkreśla, że obowiązek alimentacyjny nie jest „związany ze **stopniem wykształcenia** [podkreśl. – G.J.] w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego stopnia podstawowego lub średniego wykształcenia. Jedyną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie tego obowiązku, jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie, przy czym przyjmuje się, że nie można tego oczekiwać od dziecka małoletniego. Z tej przyczyny w odniesieniu do dzieci, które osiągnęły pełnoletność, brać należy pod uwagę to, czy wykazują chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki. Przeciwnie stanowisko prowadziłoby do zahamowywania, a co najmniej znacznego utrudniania, dalszego rozwoju dziecka, a to przez pozbawianie go środków materialnych, niezbędnych do kontynuowania nauki po osiągnięciu pełnoletności, pozostawałoby zatem w sprzeczności ze wspomnianym wyżej podstawowym obowiązkiem rodzicielskim” (zob. wyrok SN z dnia 14 listopada 1997 r., III CKN 257/97, LEX nr 3221).

Obowiązek ten ustaje, gdy dziecko osiągnie samodzielność życiową, co z reguły łączy się z możliwością podjęcia pracy zarobkowej. Możliwość podjęcia pracy zarobkowej nie może być jednak rozważana w oderwaniu od osobistej i życiowej sytuacji uprawnionego, M. A..

Kiedy Sąd ostatnio orzekał o wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwany był uczniem szkoły zawodowej, uczył się w systemie dziennym. Od tego czasu doszło do zmiany jego sytuacji. Ukończył on szkołę zawodową w zawodzie kucharz w Ł. w 2016 r. Od 1 września 2016 r. podjął dalszą naukę w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych w S.. Uczy się w systemie zaocznym, tj. w co drugą sobotę i niedzielę. Taki system edukacji daje możliwości osobom dorosłym zdobywania dalszego wykształcenia przy pracy zawodowej. Po ukończeniu szkoły zawodowej pomagał w rozbudowie domu brata K. S. oraz pracował dorywczo. W zamian za pomoc otrzymywał wyżywienie, sporadycznie ubrania oraz otrzymał samochód wartości niemal 5.000 zł. Prawo jazdy sfinansowała mu matka, Z. S..

Pozwany szukał pracy na odpowiednim poziomie finansowym, która pozwoli mu się usamodzielnąć oraz dodatkowo pomagać matce. Od 10 kwietnia 2017 r. pracuje w (...) sp. z o.o. w S., gdzie zarabia 2.100 zł netto. Pracuje 5 dni w tygodniu po 8 godzin. Pozwany mieszka z matką, prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. Przekazuje na utrzymanie domu i wyżywienie matce średnio 800 zł miesięcznie, wydaje 300 – 350 zł na dojazdy do pracy i do szkoły (zdarza się, że do pracy dojeżdża z kolegami). Na odzież wydaje 200 – 300 zł, na kosmetyki i fryzjera 50 zł miesięcznie oraz na podręczniki i przybory do szkoły. Ma oszczędności w kwocie 1.500 – 1.700 zł. Z. S. pracuje jako woźna w Zespole Szkół Publicznych w Ł. i zarabia 1.790 zł netto miesięcznie. Spłaca pożyczki w kwocie 500 zł miesięcznie. Otrzymuje pomoc od starszego syna K. S., który zarabia 3.000 zł, a jego żona M. ma dochody około 2.500 zł, w tym zasiłki z pomocy społecznej. Z. S. otrzymuje także alimenty od byłego męża w kwocie 450 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu powołane powyżej okoliczności świadczą o uzyskaniu przez pozwanego dniem co najmniej 1 czerwca 2017 r. możliwości samodzielnego utrzymania się. Pozwany łączy pracę zawodową z nauką w systemie zaocznym. Osiąga zarobki w takiej samej wysokości, jak powód, z tym, że pozwany nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Powód ma na utrzymaniu małoletniego syna z drugiego małżeństwa oraz byłą żonę, na której rzecz uiszcza alimenty w wysokości 450 zł miesięcznie. M. A. jest w stanie czynić oszczędności z osiąganych dochodów z pracy zarobkowej. Przez pierwszy rok po ukończeniu szkoły korzystał jeszcze ze wsparcia ojca w postaci alimentów, nie podejmując zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, ale zdecydował się na pracę na rzecz brata K. i jego rodziny przy rozbudowie domu. W zamian za to otrzymał samochód wartości około 5.000 zł oraz codzienne wyżywienie. Obecnie dzięki posiadanemu samochodowi może pracować w S. i osiągać regularne dochody pozwalające mu się samodzielnie utrzymywać. Z zeznań pozwanego oraz świadków wynika, że obecnie to M. A. pomaga swojej matce w bieżącym utrzymaniu.

Jednocześnie zważyć należy, że rodzice, dla których łożenie na potrzeby dziecka pełnoletniego oznaczałoby uszczerbek w zakresie kosztów utrzymania własnego mogą uchylić się od takiego obowiązku. Powód wykazał, iż ponoszona kwota

alimentów w znacznym stopniu obciąża jego budżet powodując, że nie wszystkie potrzeby jest w stanie zaspokoić np. w zakresie utrzymania domu. Opłaty te ponosi teściowa.

Sąd uznał zatem, że zachodzą postawy do uchylenia obowiązku alimentacyjnego R. A. wobec jego pełnoletniego syna M. A. z dniem 1 czerwca 2017 r., zgodnie z żądaniem pozwu.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną i rodzinną powoda i pozwanego, Sąd nie obciążył pozwanego kosztami postępowania, które zniósł wzajemnie między stronami.